

Columbia

333

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 1 OKTOBER 1903.

No. 10.

Ett nattligt samtal.

Joh. 3: 1—16.

Det var natt. Bullret och stimmot på den urgamla konungastadens gator hade tystnat. Jerusalems invånare slumrade i sina mer eller mindre bekväma bäddar. Någon annan gatubelysning än månens matta silfverskimmer, som silade sig fram genom trädgårdarnas löfverk och mellan husraderna, fanns ej. De få vandrare, som ännu hade något att uträtta utomhus, fingo trefva sig fram så godt de kunde.

Bland dessa vandrare var det *en*, som vid sig fäster vår synnerliga uppmärksamhet, ty han var icke en bland dessa många, som i kampen för tillvaron behöfde förlänga sin dag med nattens timmar. Icke heller var han en af dessa, som behöfde yrka på åtta timmars arbetsdag, eller som hade ens ett svepskäl att vara missnöjd med sin värld och sin tillvaro. Nej, han var sannolikt en mycket rik man och åtminstone en högt uppsatt man — en medlem af landets högsta så väl andliga som världsliga domstol — det *höga rådet*.

Kunde vi se denne man, där han i nattens stilla timme letar sig fram på de mörka gatorna, skulle vi finna, att lifsglädje och själfbelåtenhet ingalunda stodo att läsa i hans intelligent drag. Djupa fåror hade plöjts i det anlete, som nu skuggades af den höge mannens dyrbara turban.

Hvad fattades honom då — mästaren i Israel, den lärde rådsherren?

Kort sagdt — han hade *själsluckor!*

Men hvarhän ställde han sina steg i denna nattliga timme? Mästaren i Israel sökte den ringe, af fariséer, saducéer, präster och rådsherrar så djupt föraktade "timmermannen från Nasaret!" Frälsaren, vår Herre Jesus Kristus, hade en tid af sin korta verksamhet på jorden stannat i Jerusalem och där talat i templets

förgårdar — kanske i stadens synagogor — förrättat tecken och under, botat sjuka, gjort blinda seende och "predikat evangelium för de fattiga." Stora människoskaror och bland dessa äfven präster, leviter, skriftlärda och fariséer, saducéer, soldater, publikaner, skökor och allehanda dagdrifvare trängdes omkring den "olärde" lekmannen för att höra de nådefulla ord, som gingo af hans mun. De flesta gingo väl ifrån honom utan vidare intryck, andra förargades öfver hans väldiga predikan mot fariséism och skrynteri, andra åter gäfvos sanningen rätt, fingo ett styng i sina hjärtan och började med allvar söka frälsningens väg. Jesu heliga person, hans underbara gärningar, hans hänförande förkunnelse om Gudsriket, hans otvetydiga vittnesbörd om att han var Guds Son, världens Frälsare, hade väckt många hjärtan till allvarlig eftertanke. En hunger och törst efter Guds rike hade uppstått hos mången. Bland dessa nådehungrande fanns äfven en och annan af de förnämre bland judarna, både präster och rådsmedlemmar. Men de blygdes att öppet bekänna, att de i timmermannen från Nasaret sågo den utlofvade Messias. På samma sätt förhåller det sig ännu i dag. De stora, de mäktiga, de visa blygas ofta att öppet bekänna Jesus. Det måste blifva nöd öfver synden, innan man bryter med den värld, som är stadd i det onda, och sluter sig till Jesus och hans föraktade lärjungaskap. Så var det ock med Nikodemus. Han längtade att mera enskildt få närma sig Herren Jesus, men huru skulle det väl taga sig ut i världens ögon? Och huru skulle han kunna försvara sig inför sina förnämre och mäktiga ämbetsbröder, om han, den fromme fariséen och framstående medlemmen af judarnes "höga råd" vände sig till den ringe, olärde läraren från Nasaret?

Frälsningsbegäret kom här i strid med människofruktan. Nikodemus *måste* dock träffa Jesus personligen,

och därför gick han till honom om natten.

Sanningens ljus hade träffat rådsherrens hjärta och samvete, men det var ännu natt i hans själ, och det ljus, som upplyser mörkret, hade ännu icke gått upp öfver honom. Dock längtade han därefter.

Lyckliga, stilla, nattliga timme, då en i mörker stadd syndare finner sin Frälsare!

Det samtal, som nu uppstår mellan Jesus och Nikodemus, är af det allra dyrbaraste innehåll. Det är en flödande källa med lefvande vatten, ett haf af himmelsk frälsarekärlek. Det räcker till att studera på hela lifvet igenom, utan att vi ändå kunna hinna till botten där af. Må vi med Nikodemus ödmjukt sätta oss ned vid Jesu fötter och lyssna om och om igen till de dyra ord, som gå af hans mun. Han talar om nödvändigheten för oss att blifva födda på nytt, om vi skola se Guds rike. Han talar om att vi måste födas af "vatten och ande" för att kunna ingå i detta Guds rike. Han talar om omöjligheten för den naturliga människan — som är född af kött — att bestå inför Gud och komma in i Guds rike.

Att Herren Jesus redan nu visste, hvad som snart därefter skulle öfvergå honom, är tydligt af de ord, han säger i fjortonde versen: "Och liksom Moses upphöjde ormen i öknen, så måste ock Människosonen varda upphöjd, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan halva evigt lif." Må vi under stilla bön stanna vid dessa underbara ord! Hvad innebära de? Hela vår frälsnings saliga hemlighet! Vi minnas ju alla berättelsen om ormen i öknen! Israeliterna blefvo bitna af "brännande ormar", hvilkas gift var dödande. Där lågo hundratals israeliter bitna och döende utan hjälp, utan räddning — män, kvinnor och barn kämpande med en förfärlig död. En brinnande törst, som infinner sig, då man blifvit ormbiten, gjorde, att

tungan lät vid gommen. De o-lyckliga kunde knappast få fram ett ljud, en bön. "Gör dig en orm af koppar och res honom upp i lägret", sade då Herren till Moses, "och hvar och en som ser på denna orm skall räddas." Moses lydde. Ormen restes upp på en stäng liknande ett kors. "Se och lef", blef nu dagens lösen. Allas ögon riktades nu på kopparormen, och, hvilket under! Ögat återfick glans och lif, dödsryckningarna upphörde, törsten försvann, febern gaf vika, hälsa och kraft återvände, lifvet var räddadt! Tårarna förbyttes i fröjd. Den mörka natten var förbi, och ljuset bröt fram. Döden miste sitt rof, och lifvet segrade — allt genom blicken på kopparormen och förli-tandet på Herrens tillsägelse.

"Så måste Människosonen varda upphöjd", och så måste vi se på honom, tro på honom, och då skola vi *icke* förgås i följd af syndens orm-gift, utan hafva evigt lif. "Ty så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan *hafva* evigt lif." Välsig-nade, dyrbara ord! Herren Jesus vare evigt tack, som uttalat dem!

Men vi stå äfven i tacksambets-skuld till Nikodemus, som gick till Jesus om natten och genom sitt besök och sitt frälsningsbegär gaf honom anledning att uttala de ord, som i sig innefatta hela världens frälsningsgrund. Dessa ord, som någon kallat den "lilla bibeln", hafva varit millioner syndare till tröst i lifvet och döden. De hafva förjagat samvetets oro och grafvens mörker samt uppfyllt hjärtat med frid och fröjd. Blifve de ock för oss de saliggörande strålar, som i lif och död värma, lysa, hugsvala oss!

I hvilket förhållande står du, käre läsare, till honom, som kom för att frälsa syndare?

Ur *Vår Kyrkotidning*.

Kyrkliga nyheter.

Från Clearbrook, Wash. Ett hjärtligt tack till alla pastorer inom konferensen, som under vakanstiden i La Conner hafva gifvit oss besök. Dessa stunder hafva varit mycket kära, ty det lilla barnet i vaggan behöfver så väl undervisning och stöd. Tack och välkomna åter.

I första rummet ha vi att tacka Gud för en god och behaglig som-

mar, som gifvit växt åt jordens gröda, så att vi af dess förråd fått samla in i ladan.

Den 4 juli hade söndagsskolan picnic i mr A. E. Estergreens trädgård, då barnen utförde ett omväxlande program af deklamationer, tal och sång. Så hade vi alla gemensam middag. På eftermiddagen såldes ice cream, nötter och candy. Så gingo vi hem belättna med dagen. Inkomsten blef omkring \$12, en början till en orgel för kyrkan.

Våra få men raska kvinnor hafva gjort ett godt arbete för kyrkans inredning. Ett tillfälle yppade sig att få sälja middag till The Clerks' and Merchants' Association från Whateom och Fairhaven, som hade picnic här i Clearbrook. Kvinnorna begagnade sig genast af tillfället. De gjorde en ren inkomst på \$67. De hade nog mycket arbete, men hvad gör det, när det bara går bra? Mrs A. E. Estergreen var ledare för det hela. Bra gjordt.

Den 29 augusti på kvällen hade kvinnorna sin svauktion. Efter auktionens slut serverades ice cream och cake. Behållningen af det hela uppgick till den ansenliga summan af \$88.

Vår lilla församling har också haft ett kärt besök af pastor H. F. H. Hartelius från Swaburg, Neb. Han predikade för oss tre gånger. Hjärtligt tack och välkommen åter!

* * *

Från Portland, Ore. Den 24 aug. var för mig och min hustru en bemarkelsedag, ty det var då jämnt 20 år, sedan vi anlände hit till Portland och upptogo verksamheten härstädes, hvilken dag församlingen på ett kärleksfullt sätt ville påminna oss om. En stor skara församlingsmedlemmar hade därför samlats på ofvannämnda dags afton i kyrkans undervåning, dit vi ledsagades af kyrkovårdarna Oscar Peterson och A. Henrikson. Vid vårt inträde i samlingslokalen uppstod församlingen och sjöng en för tillfället passande sång, hvarefter diakonen P. A. Malm framhöll i ett kort tal ändamålet med sammankomsten den aftonen och öfverlämnade ett paket innehållande \$51.20 såsom en minnesgåfva från församlingen. Därefter gaf församlingens kassör, Julius Ingman, några korta men passande minnesord samt uppläste ett af honom själf författadt poem, som syftade på vår 20 års bröllops-

dag, som inträffade under föregående månad. Därpå serverades ice cream och cake. Sedan tillbragtes den minnesrika aftonen med samtal och afslutades med bibelläsning, bön och sång. Det var i sanning en skön och minnesrik afton för oss, för hvilken jag på det innerligaste vill tacka min kära församling, som under de flydda 20 åren har många gånger öfverraskat oss med gåfvor samt visat oss sin tillgifvenhet och kärlek. Herren löne henne för allt och välsigne henne med sin välsignelse!

Den 6 augusti hade vi ett kärt besök af prof. A. W. Williamson från Rock Island, Ill. Han höll då ett utmärkt tal för vår ungdomsförening öfver ämnet: "Våra förmåner." Sådana besök från vår kära skola äro mycket uppmuntrande för oss här ute. Välkommen åter!

Söndags afton den 30 augusti hade vi en uppbygglig och lyckad missionsfest för insamling af medel för konferensens mission och hednamissionen. I programmet deltog en del af söndagsskolbarnen med deklamationer och sång, och dessutom förekom ett kort missionstal samt sång af kören. Kollekt för inre och yttre missionen upptogs. Herren välsigne gifvarne och missionsverksambeten på alla fält.

Lördags afton den 5 sept. höll den äldre syföreningen en s. k. näsduksförsäljning. Hvarje medlem af föreningen hade skänkt en eller flera näsdukar samt bedt sina vänninnor skänka en, hvadan många näsdukar inkommo för försäljningen. Hvarje näsduk var märkt med sitt verkliga värde, så att ingen behöfde tänka, att de kunde köpas billigare på annat ställe. Inkomsten gick till \$57.40, hvilken användes för betalning af cement trottoaren, som föreningen låtit lägga framför kyrkan. Heder och tack åt den verksamma föreningen.

J. W. S.

* * *

Från Troy, Idaho. Herren har åter gifvit denna församling en påminnelse om att vi här icke hafva någon varaktig stad. Den 27 sisl. aug. hädankallades nämligen gossen Svante Linus Sandell i en ålder af 8 år, 7 månader och 28 dagar. En stor skara deltog i begrafningen, som skedde på förmiddagen den 28. "En lott har tillfallit mig i det ljuf-liga, ja, ett arf, som behagar mig väl" (Ps. 16: 6) utgjorde text för

predikan. Den lille sörjes af moder, broder, styffader och andra släktingar samt vänner.

Kvinnoföreningen höll sitt månadsmöte hos Mrs F. O. Svenson den 12 sept. Det var regnväder, och därför voro blott få närvarande. Kollekten blef \$2.46. Kollekten vid föregående möte var en dollar mindre än som uppgafs i sista numret. Nästa möte hålles hos Mrs Nils Persson den 10 dennes.

Föreningen "Concordia" höll möte den 22 augusti, då man diskuterade ämnet: Beslutadt, att civilisation går före kristendom. Den negativa sidan segrade. Vid mötet den 12 sept. afgick den affirmativa sidan med seger. Ämnet var: "Beslutadt, att kvinnan lider mer af dryckenskapens följder än mannen."

* * *

Från Moscow, Idaho. Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen höll sina möten i prästhuset eftermiddagen och kvällen den 2 september. Vid kvinnornas möte voro 15 närvarande. Kollekt \$4.05. Vid ungdomens möte voro omkring 40 personer tillstädes, däribland bröderna Olof och Axel Olson och Eric Anderson jämte hustrur från Troy. Ett intressant program utfördes. Kollekten belöpte sig till \$6.15. Mrs A. J. Lindquist inbjöd föreningarua att möta hos sig den 7 oktober.

Kristendomsskolan, som skötts af stud. C. R. Magney, afslutades den 11 sept., något tidigare än ämnadt var, emedan de publika skolorna i staden skulle börja sin verksamhet måndagen den 14. Skolan besöktes af 35 barn. Några gingo dock icke så regelbundet som ske bort, och vi beklaga, att somliga föräldrar alldeles försummade att sända sina barn till skolan. Det vill synas, som om man icke vederbörligen uppskattade kristendomsskolans betydelse. Kanske vi hafva tagit fel. Då man går till besväret att anställa en studerande, vill det synas, som om man borde mangrant sända sina barn till skolan, synnerligast då läraren är fullt kompetent och skicklig att undervisa. Må det lyckas bättre nästa gång! Stud. Magney tackas för troget arbete!

Fredags kvällen den 11 september blef prästfamiljen föremål för en vacker hyllning från församlingens sida. Det var en väl planlagd och fullständig lyckad öfverraskning. Vid 8-tiden på kvällen togs pastors-

bostället utan vidare ceremonier i besittning af en till ungefär 80 personer uppgående folkskara. Sedan alla kommit in, fingo föremålen för den glada tillställningen order att sitta ned på en viss plats, hvar på stud. Magney å de många vännernas vägnar höll ett anslående tal, hvari påpekades, att det nu var nära tre år, sedan församlingen fått sin nuvarande lärare; att han funnit ett godt förhållande rådande mellan församling och lärare; att han af erfarenhet visste, att sådana besök i ett prästhem voro högt uppskattade, då han själf uppvuxit i ett sådant. Vid slutet af talet öfverlämnades åt de öfverraskade en präktig förmakssoffa (couch), en dito gungstol och en børs innehållande \$11.10. Pastorn tackade å bådas vägnar i ett tal, som af brist på förberedelse nog icke var synnerligt värtaligt, hvad orden beträffade, men som emellertid afsåg att uttrycka den hjärtliga tacksamhet, som båda kände. Medförda förfriskningar serverades, och angenäma stunder tillbragtes. Sedan ett par sånger sjungits, läste pastorn ett stycke ur Guds ord, bifogande några anmärkningar, samt afslutade med bön. Till sist afsjöngos ett par sångverser. Nu begäfvos sig de äldre hem, men ungdomen stannade ännu något litet. Prästfolket beder att härmed ytterligare få tacka de kära vännerna för de dyrbara gåfvorna och för kärlek och förtroende, hvarom de bära ett kraftigt vittnesbörd.

Studerande Magney afreste den 12 sept. till Portland. Han kommer att under vintern undervisa i de publika skolorna i Clarke county, Wash. (strax öfver Columbia-floden från Portland). Han tillönskas lycka och framgång. Välkommen tillbaka igen!

* * *

Från Astoria, Ore. Redaktör pastor N. J. W. Nelson. Under tecknad beder vördsamt om rum för nedanstående i eder tidning.

I nr 8 af COLUMBIA, för den 1 augusti, finnes ett meddelande från Astoria, om hvilket det kunde vara på sin plats att säga några ord. I förbindelse med rapporten om Dorcas-föreningens ice cream-fest säges där: "Några af våra nyligen anlända Sverige-ungdomar hafva sedermera klandrat programmet såsom varande världsligt", och vidare: "Men huru skola vi nu kunna förena Amerika-smaken med Sverige-sma-

ken i sådana saker?" Nu kan här spörjas: ha vi ett slags kristendom i Sverige och ett annat i Amerika? Är det en väg för svenskarna att gå till himlen på i Sverige och en annan i Amerika? Är kyrkan mera helig hemma än den är här? Vi ha alltid trott, att Gud är densamme här som i Sverige, och att han ställer samma fordringar här som där. När en fest skall hållas i det samma rum, hvarest Guds ord predikas och sakramenten utdelas, bör programmet vara sådant, att man kan begynna och sluta med bön. Ty om programmet är sådant, att vi icke kunna nedbedja Guds välsignelse däröfver, så bör det icke utföras i Guds hus. Och icke tro vi, att det passar för en Herrens tjänare att på söndagen predika Guds ord och utdela sakramenten och på en veckokväll sjunga svenska visor i samma rum. Hans arbete är att söka att läka de många sårade hjärtan och i tal och handling peka på den korsfäste, hos hvilken den trötta själen kan finna hvila. Jesus frågade icke efter "smaken", han hade en väg för alla, och den var att "taga sitt kors uppå och följa honom"; och om vi det göra, skola vi finna, att han har densamma välsignelsen att skänka här som på andra orter. Må Gud hjälpa oss alla att icke söka världens gunst, men tala och lefva i sanningens tro, så skola själar vinnas för Jesus äfven här. AXEL BACKLUND.

Ann. Det är icke utan mycken tvekan, som vi låta ofvanstående inflyta. Men vi vilja icke neka våra lekmän ordet, då de söka påpeka förefintliga brister. De tänka annars snart: prästerna få skriva hvad de vilja, men icke vi. Personliga anspelningar i det offentliga äro dock ett ondt, från hvem de än komma, som ingen under några som helst omständigheter borde tillåta sig. De göra aldrig något godt. För framtiden undanbedja vi oss dem på det bestämdaste. Se Matt. 18: 15—17; 1 Tim. 5: 19. Vi hoppas innerligen, att både brefskrifvaren och alla andra må af hjärtat handla enligt hans i slutet af brevet förekommande ord: "tala och lefva i sanningens tro". Då skall nog både vårt gudstjänstfirande och festfirande blifva sådant, att det icke kan göras till föremål för rättvist klander. Oss göres behof att bedja om sann visdom.

Red.

* * *

Från Anderson och McNeils öar, Wash. Lördagen den 25 juli hade vår ungdomsförening anordnat sin första fest. Hela året hade den arbetat i tysthet för att samla krafter, innan den vågade att uppträda offentligt. Men så blef dess uppmuntran så mycket större, ty en oväntadt stor skara samlades i den skönt smyckade samlingslokalen, som ej blott fylldes till sista plats, utan många stodo utanför och genom öppna dörrar och fönster lyssnade till ett väl utfördt och omväxlande program, hvarefter förfriskningar kringbjödos.

Uppmuntrade af denna framgång anordnade föreningen en utflykt anordnad till Henderson Bay lördagen den 15 augusti, då en angenäm dag tillbragtes ute i det fria, hvarefter alla glada och belättna hemfördes till sina närmaste landstigningsplatser.

Pastor Frisk och fru hafva för en kort tid under sommaren nedslagit sina bopålar eller rättare sitt tält härute.

Ann. Kom för sent för förra numret.

* * *

Från Spokane till La Conner. Redaktörens beägan är ju en alltillräcklig ursäkt för att dessa rader få rum i COLUMBIA. Om du, käre läsare, önskade en andra, så kunde denna gifvas: COLUMBIA har många läsare på ofvannämnda platser, och raderna torde i någon mån intressera dem.

Att flytta är i och för sig icke just så trefligt. Snarare är det mödosamt och kostsamt, brydsamt och smärtsamt. Men vid flyttningen från Spokane till La Conner erfor jag, att det är icke blott kärleksföreningen mellan man och hustru, som "lättar lifvets mödor och mildrar mötande bekymmer". Kärleksföreningen mellan församling och pastor gör samma tjänst. Lifvet i sin helhet är ju möda och arbete, till och med när det är som bäst. Hur tungt det ofta skulle vara, om vi icke hade kärlekens tröst och fröjd! Lycklig den, som får och ger en uppriktig brödräkärlek i rikt mått. Men dessa tankar gifva mig en annan. Hvarifrån är kärleken? Gud är dess källa. "Han älskar mera ömt än någon moder." Han älskar mig renare och rikare än alla mina vänner tillsammans. Hur dyrbar är

din godhet, o Gud! Lycklig den människa, som med Johannes "lärt känna och kommit till tro på den kärlek, som Gud har till oss." Han har funnit "den rätta trösten mot all sorg och allt lidande".

Församlingen i Spokane visade från början en erkännsam och tacksam kärlek. Och under de 10 åren tröttnade hon icke, fast jag ofta var när och betjänade henne i stor svaghet. Mot slutet öfverträffade hon sig själf.

Tisdagsafton den 1 sept., när vi voro riktigt grundligt uttröttade genom arbete och omtanka vid packningen, kom mr John Erickson, en af församlingens diakoner, och bjöd pastorsfamiljen till kyrkan. Där fingo vi en välkommen stilla stund och hvila till kropp och själ. Kyrkan var full af församlingens medlemmar och vänner. Erickson och K. J. Berggren, en annan diakon, uttryckte i ord församlingens tacksamhet och kärlek. Den förre öfverlämnade en stor afskedsgåfva i konserter. Pastorn tackade så godt han kunde å sina och familjens vägnar. Pastor J. Jespersion, som innehar församlingens kallelse, hade aftonen förut anländt från Rock Island, Ill. Äfven han talade några ord och uttryckte sin stora glädje öfver att finna, det förhållandet mellan församlingen och den afgående pastorn varit så godt. Han hade "luktat", att det var godt. Om nu blott broder Jespersion antager kallelsen och blir kvar, så förtjänar Salems-församlingen att lyckönskas. I stället för att vara vakant en längre tid hade hon under en hel vecka tvenne pastorer. Det lifligare intresset, som det sista året varit i tillväxt, behöfver ej svalna, utan kan fortfara att växa. Jag hade innerligt bedt Gud skona församlingen för en förlamande vakanstid, och jag tror, att han hört min bön.

Utom det nämnda innehöll programmet en för tillfället särdeles passande och vacker deklamation af miss Hilda Bengtson. Den uttryckte väl, hvad jag gärna velat vara och göra för församlingen. Dessutom sjöng en för tillfället tillkommen kör ett par nummer. Äfven den omständigheten tolkade vi som ett uttryck af stor välvilja. Efter bön och välsignelse af pastor Jespersion följde förfriskningar och lifliga samtal. Ännu en gång: mottagen ett hjärtligt tack för denna njutningsrika,

oförgätliga afton, I goda vänner i Spokane!

En hel vecka före afresan måste vi utrymma vårt gamla hem. Den rätt stora familjen pröfvade under denna vecka våra vänners gästvänskap; och den bestod pröfvet. Hjärtligt tack äfven därför.

Söndagen den 6 sept. var vår sista i Spokane. Den blef minnesrik. Herrens heliga nattvard firades. Jag fick det lika sköna som sällsynta tillfället att tillsammans med min familj och min församling deltaga. Ovanligt många af församlingens medlemmar deltog ock. En skön sabbatsstund! Pastor Jespersion höll ett godt skriftetal och undertecknad en kort högmässopredikan. Den förre höll ock ett mästerligt tal till söndagsskolan. På kvällen höll jag s. k. afskedspredikan öfver Jesu ord: "Lären af mig."

Först onsdagsmorgonen den 9:de blefvo vi färdiga att resa. Många vänner sade ett sista farväl vid stationen. Gud välsigne er och löne all kärlek! När tåget rullade ut ur staden, voro våra hjärtan, såväl mitt som min hustrus, allt för fulla för ord. Endast barnen kunde muntert samspråka och ifrigt fråga. Hur tacksamma mot Gud och människor vi känna oss i denna stund. Men ack, hur mycket i vårt lif behöfver ångras och afbedjas. Och framtiden — hur oviss och okänd. Hur godt och tryggt att få hafva en god, vis och mäktig Fader i himmelen! Sällan känner ett svagt och okunnigt barn större behof af föräldrar än jag i denna stund af en sådan Fader. Hur godt att få lita sitt frötta hufvud mot hans trofasta hjärta!

Vi reste ej direkte till La Conner, utan togo en krokig genväg om Seattle och Tacoma. Därmed "slogo vi två flugor i en smäll": besökte vänner och gjorde några nödiga uppköp. I synnerhet fru och pastor Larson äro vi skyldiga mycken tack för gästvänskap. Äfven våra öfriga värdfolk i dessa städer tacka vi.

Först tisdagsaftonen den 15 kommo vi till La Conner efter en angenäm resa med båt från Seattle. Mr Gust Wersen och mr N. A. Nelson, den förre diakon och den senare trustee i församlingen här, voro oss till mötes. Hos den senare fingo vi härbärg för natten. Med stor vänlighet bjödos vi att stanna "en vecka eller så länge vi ville". Till

denna familj hör ock änkan mrs Olof Polson. I hennes hem har jag ofta gästst, första gången för 19 år sedan. Hon hade redan före vår ankomst skänkt oss en stor välbeflög gifva: en präktig "top-buggy". Gud löne henne därför! Hon jämte många gamla och nya vänner ha hälsat oss hjärtligt välkomna. Vi ha funnit hjarterum äfven i denna församling.

Onsdagen den 16 skjutsades vi och våra koffertar ut till prästhuset vid kyrkan på Pleasant Ridge af mr Nelson och N. P. Svenson, församlingens kassör och kyrkväktare. Med deras hjälp grepo vi oss strax an med att packa upp och ställa i ordning. Detta arbete är ej ännu fullbordadt. Äfven det är mödosamt. Gårdagen gaf en välbeflög hvila från det arbetet. Jag fick frambara till denna församling Jesu budskap: "Samlen eder skatter i himmelen!" Alt budskapet fann Lydia-hjertan, öppnade af Gud, tyckte jag mig känna, och därför var det en glädje att förkunna ordet.

För kärlek i ord och gärning, hvarmed vi blifvit mottagna här, tackar jag Gud och församlingen.

Må Gud rikligen välsigna och uppbygga sitt rike allestädes!

La Conner den 21 sept. 1903.

G. A. ANDERSON.

* * *

Redovisning.

Under augusti månad ha följande bidrag inkommit:

För konferensens mission:

Johannes förs., Bothell. . . .	\$12.85
Beflehems förs., Mist.	1.50
Immanuels förs., Portland. . .	46.30
	<hr/>
	\$60.65

För hednamissionen:

Immanuels förs., Portland. . .	\$34.00
--------------------------------	---------

Med tacksamhet erkännas ofvannämnda bidrag.

Portland, Oregon, den 1 sept 1903.

JOH. W. SKANS,

konf:s kassör.

Från Marshfield, Ore.

Här ute på västkusten hotas den kyrkliga verksamheten med stagnation under sommartiden. Om det kyrkliga sinnet därigenom skadas eller gagnas, lämnas åt läsaren att själf reflektera öfver.

Vår församlings kvinnoföreningar hafva samlats regelbundet hvarje onsdags eftermiddag i vår assembly hall. Den äldre kvinnoföreningen

har äfven under den nu flydda sommaren häfdat sin förra outtröttliga arbetslust för församlingens väl. Den yngre föreningens flesta medlemmar hafva lockats af inbjudningen från den blomsterprydda, tjugande och sköna sommarnaturen att under en del af ferietiden njuta af dess behag för att sedan i sin moderliga kyrkas sköte med ny energi till församlingens glädje gripa verket an och desto snarare uppnå — en första önskan —: bestridandet af kostnaden för insättandet af en passande altartafla i kyrkan.

Ett tacksamt erkännande gifves härmed åt änkefru N. U. Martinson för den stora gifvan af \$50 i kontanter, som hon skänkte den äldre kvinnoföreningen och därmed församlingen under juni månad detta år. Vår bön till all välsignelses Gud är, att han ville rikligen belöna änkefru M. med sin hjärteuppfyllande och fridgifvande nåds gifvor till riklig andlig frid och fröjd på ålderdomens och sjukdomens dag. Må vid lefnadssolens nedgång själens öga skåda in i de nya himlarna och den nya jorden och äga visshet om ingången däri. Mr N. U. Martinson lämnade genom en salig död den stridande församlingen vid början af förlidet år efter en lång och välsignelserik lofnads- och arbetsdag. Genom Guds välsignelse, arbetsamhet och ett förståndigt lefnadssätt kommo makarna Martinson till välfärd och oberoende på ålderdomens dag. Få familjer öfva en så omfattande barmhärtighetsverksamhet, som denna familj gjorde såväl i afseende på släktingar i Sverige som hjälpbehövande på nära håll. Med anledning af att äktenskapet var barnlöst, adopterades ett moderlöst gossebarn. Man fästade de bästa förhoppningar vid barnets framtid, hvilket är naturligt, men äfven där den största kärlek är parad med bästa förstånd vid barnuppfostran, kan det misslyckas att förverkliga sina önsknningar.

En af församlingens äldre familjer, Thomas King och hans hustru Sarah, firade sitt guldbryllöp den 14 augusti på ett kyrkligt och tilltalande sätt. Makarna i fråga äro infödda amerikaner, förstå icke svenska språket, men det oaktadt tillhöra de den sv. ev. luth. församlingen.

Söndagen den 27 september kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m. firade vår luth. församling högmässogudstjänst och natt-

vardsgång på engelska språket.

Svensk församlingsskola hölls af undertecknad under augusti månad med 25 barn. Detta slag af församlingsverksamhet är jämförelsevis nytt i denna församlings historia. Ju mera en församling besinnar dess vikt och betydelse, desto mer skall den ifrå därför. Man kan med trygghet göra påståendet, att ingen del af den kristna församlingens verksamhet, i det som rör barnens fostran, kan i vikt och betydelse jämföras med församlingsskolan, där sådan hålles i rätt anda och på rätt sätt och under tillräcklig tid. Vål vore, om denna för den kristna församlingens framtida bestånd så ytterst viktiga fråga i tid på allvar öfverväges af föräldrar, kyrkoråd och målsmän. B. F. BENGERSON.

Litteratur.

Oktobernumret af den illustrerade tidskriften *Ungdomscannen* har utkommit med följande innehåll:

Titelplansch: Anders Fryxell. Byst i brons af Walter Magnus Runeberg. — Värmlandsvisa, (poem), Anders Fryxell. — Till ungdomen, dr C. E. Lindberg. — Makten af ett älskande öga. — Till en fågel, (poem), Teofilus. — Brutna vingar, C. W. Andeer. — Evighetstörst, (poem), Märta. — Synodens diakonissanstalt i Omaha, (illustr.) — Lars Peder, (poem), August Bondeson. — Anders Fryxell. — Selma Lagerlöf, (illustr.), S. M. H. — Hvad är lifvet, (poem). — Svensk-Amerikanska bilder, (poem), Ludvig. — Lutherminnen från Worms, (illustr.), F. Jacobson. — Virtuositet och snille, (illustr.), F. J. Johnson. — Om Princeton, (illustr.), Carl Swensson. — Svensk? Mauritz Stolpe. — Amerikanska folklifsbilder från gatan, (illustr.), Y. — Vid en ungdomsfest, (poem), Gustaf E—n. Ungdomsfesten i North Grosvenor Dale, Conn., den 6 och 7 september 1903, (illustr.), N. R. — Hartford-distriktets ungdomskonvent, (illustr.), E. A. Z. — I sommar- och skördetid, (poem), Alfred Sandell. — Mandelträdet på ön Trinidad, (illustr.) — En ung frus slut på lifvet, A. S—I. — Törnbusken, (poem), C. B—g. — Upprop.

Prenumerationspris: \$1.00 per år. Bekvireras hos:

Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.,

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents
 " " " till Sverige.....65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man beuget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., R. F. D. No 1, Mt. Vernon, Wash.

Pastor N. J. W. Nelson, sekr., 823 East 5th St., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. Skans, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

Från den 17 augusti till den 17 sept. insände 10 resterande prenumeranter sin skuld. Tack! Huru snart vilja de öfriga följa exemplet?

* * *

Vår konferens har nu fått en ny ackvition i sin arbetsstyrka, och vi hoppas, att den må blifva permanent. Pastor J. Jespersen från Rock Island ankom nämligen i början af förliden månad till Spokane, Wash., dit han innehar församlingskallelse. Han hälsas hjärtligen välkommen till arbetet här och vår lilla krets! Må han och församlingen trivas väl tillsammans under den tillfälliga samvaron, så att det väntade svaret blir jakande. Pastor G. A. Anderson har nedlagt ett tioårigt troget arbete i Spokane, och att församlingen värderade detta arbete, bevisade hon på ett påtagligt sätt, då han stod i beredskap att flytta. Pastor Anderson med familj afreste den 9 sept. mot La Conner, deras nya verksamhetsfält. De tillönskas riklig framgång och välsignelse därstädes! Må vistelsen i La Conner blifva långvarig. Vi glädjas att få behålla pastor Anderson inom konferensen.

* * *

I slutet af denna månad får vår lilla brödrakrets samlas till allmänt missionsmöte i Salem i Spokane. Må

det blifva ett fridsmöte i likhet med alla sina föregångare, på det att Guds välsignelse icke må fly ifrån oss. Dessa konferensmöten äro så mycket dyrbarare för oss, emedan distriktsmöten sällan kunna hållas, och på grund af stora afstånd är det föga tillfälle för ämbetsbröder att sammanträffa och utbyta tankar. Vi motse därför med en viss längtan våra årsmöten och allmänna missionsmötena äro uteslutande afsedda för uppbyggelse, ty om inga konferensangelägenheter fattas några beslut. Pastorer och församling vilja gemensamt söka uppbyggelse genom det lifgivande ordet. Må Gud få rikligen välsigna det tillstundande mötet!

* * *

Vid senaste årsmötet beslöts att å mötet i oktober på ett förberedande sätt behandla frågan om en konferensskolas upprättande. Frågan är ingalunda oviktig och förtjänar att allvarligt behjartas af konferensens alla medlemmar. Hvar skall vår ungdom få sin utbildning, då vi ingen skola ha? Icke där samfundsinne och kärlek till vår verksamhet och våra inrättningar fostras, det är säkert med hänsyn till det stora flertalet. Låtom oss ventilera frågan. Är det ingen, vare sig lek eller lärd, som har något att säga härvidlag? Låt höra från eder, I skolvänner, eller — fiender! En skälig del af tidningens utrymme står till edert förfogande.

* * *

Nu har åter den tid kommit, då det är sed att i våra församlingar påbörja konfirmationsundervisning med årets nattvardsbarn. Det är en särdeles viktig tidsperiod i de ungas lefnad, då de mottaga denna betydelsefulla undervisning. Må alla, som det vederbör, gifva den heder åt konfirmationen och den därmed förknäpade undervisningen, som den verkliga förtjänar. Läraren har härutinnan en viktig kallelse och ett stort ansvar; barnen och deras föräldrar eller målsmän likaså. Må alla hjälpas åt att göra denna undervisning i högsta möjliga grad fruktbarande. Det torde nog innebära mer eller mindre försakelse, men icke kan man vänta att vinna något utan försakelse. Gud välsigne rikligen med sin nåd alla medlemmarna i detta års konfirmationsklasser!

* * *

“Referat öfver förhandlingarna vid Augustana-synodens fyrtiofjärde årsmöte i Paxton, Ill., den 11—17 juni 1903” utkom förliden månad. Det är en diger volym på 280 sidor och lämnar en åskådlig framställning af den storartade och vidtomfattande verksamhet, som af synoden bedrifves. Här kan det icke blifva fråga om en granskning af hela referatet, hvilket icke heller är nödvändigt, då vi hoppas, att en hvar skaffar sig ett exemplar. Blott ett och annat vilja vi nedteckna. Verksamheten inom synoden har under flydda året haft att glädja sig åt en uppmuntrande framgång. Må siffrorna få ordet! Inom synoden finnas nu 501 präster, 956 församlingar, 831 kyrkobyggnader och 365 prästboställen. Detta visar en tillväxt under året af 15 präster, 24 församlingar och 43 kyrkor. I antalet prästhus märkes en minskning af 8. Huru detta hänger ihop, kunna vi ej begripa; det måtte bero på fel i hopsummeringen. Egendomsvärdet är \$5,417,570, en stegring under året af \$315,307. Skulderna äro \$720,634.70, en minskning af \$12,315.96. Kommunikanternas antal är 131,999 och hela medlemsantalet 216,428, en ökning af 4,923 och 7,708 respektive. Döpta under året 13,124 barn och 44 äldre; konfirmerade 6,314; intagna 8,766 och 4,221 barn; utflyttade 4,598 och 2,043 barn; aflidna 1,172 kom. och 787 barn; utstrukna 4,280; exkommunicerade 43; vigda par 3,340. Hvardagsskola hade hållits i 3,502 veckor af 549 lärare och besökts af 21,118 barn. I söndagsskolorna hade 7,335 lärare undervisat 59,339 barn. Bidragen för olika ändamål voro följande: synodens kassa \$1,264.34; Aug. Coll. \$22,319.64; synodens mission \$4,704.65; hednamissionen \$9,194.18; understöds-kassan \$784.18; kyrkobyggnadsföreningen \$771.66; andra ändamål i synoden \$19,103.18; konferensskolorna \$18,182.87; konferensernas mission \$32,491.44; barnhemmen \$16,310.20; hospitalen \$2,254.90; andra ändamål i konferenserna \$11,976.24; inom församlingarna \$945,700.56. Summan af alla utgifter för här nämnda ändamål \$1,076,883.15. Detta motsvarar en summa af \$8.14 per kommunicant.

Inom synoden finnas ett teologiskt seminarium och sex högre läroverk. Vid dessa undervisades förlidet år

2,211 personer af 134 lärare. I samtliga biblioteken finnas 40,700 volymer. Skolornas egendomsvärde uppgifves vara \$741,210.76, skulderna \$90,311 och de löpande utgifterna för året \$169,797.27.

Välgörenhetsanstalterna äro: 7 barnhem, 3 hospital, 2 diakonisshem, 1 immigranthem, 1 understöds-kassa och 1 kyrkobyggnadsförening. Summa 15. Dessas egendomsvärde \$463,603, skulder \$50,471 och utgifter för året \$135,412.

All egendom inom synoden representerar ett värde af \$6,622,383.76, eller \$50.17 per kom. Summa skulder \$861,416.70, hvilket per kom. utgör \$6.53.

Här ofvan angäfvos vi genomsnittssumman per kommunikant för alla utgifter inom synoden. Konferensvis blir per capita utgifterna som följer: Illinois \$8.77; Minnesota \$6.45; Iowa \$9.27; Kansas \$8.26; New York \$9.88; Nebraska \$10.41; Columbia \$11.11; California \$29.00. Den största konferensen har gjort jämförelsevis minst och den minsta mest! Med afseende på den sist nämnda konferensen bör dock erinras därom, att en församling inom densamma sålde sin gamla kyrkogendom för öfver \$13,000, hvilket belopp naturligtvis icke innebar någon uppoffring å församlingens sida. Men i alla fall blir utgiften per kommunikant i den konf. omkring \$14.

Huru mycket per kom. har inom synoden offrats på missionens altare? Låtom oss räkna efter. För både hem- och hednamission tillsammans hafva konferenserna bidragit per kommunikant som följer: Ill. 28½ cents; Minn. 33½; Iowa 53; Kan. 46½; N. Y. 30½; Nebr. 81½; Col. 60½; Calif. 24½.

Synodens mest inkomstbringande verksamhetsgren (i fråga om dollars och cents) är dess bokförlagsaffär, Lutheran Augustana Book Concern i Rock Island, Ill. Omfånget af denna verksamhet kan man göra sig en föreställning om, då man besinnar, att omsättningen förlidet år belöpte sig till den ausenliga summan af \$140,953. Nettovinsten för året var \$13,030.04, hvaraf \$3,000 öfverlämnades till Aug. Coll. Den omständigheten, att under förlidet år 139,200 exemplar böcker och smärre skrifter utgäfvos, talar kraftigt om inrättningens stora betydelse för den andliga och sedliga odlingen bland vårt folk. Härtill bör

ock läggas en och en fjärdedels miljon tidningsnummer under året ut-sända. Inrättningen häftar i en skuld af något öfver \$28,000, men så har den ock utestående fordringar på öfver \$50,000. Större delen af detta belopp utgöres af bokräkningar emot i synnerhet en viss klass af samfundets medlemmar, och till skam för den klassen står beslutet nr 4 på sidan 97.

En trefaldig inrättning, som under en följd af år väsentligen stått under en enskild persons ledning och kontroll, men åtnjutit understöd från synodens församlingar, har nu upptagits i organisk förbindelse med synoden, nämligen diakonissanstalten i Omaha, Nebr. Denna inrättning innefattar sjukhus, moderhus (diakonisshem) och barnhem.

Synoden beslutade ock att påbörja immigrantmission i Boston, Mass.

Men vi hinna ej mer! En hvar skaffe sig ett ex. af referatet och gör sig förtrogen med dess intressanta och lärorika innehåll!

* * *

Kungörelse.

På grund af flera skäl har under-tecknad nästan afgjordt beslutat att med innevarande års slut nedlägga Columbia. Det är ett tråkigt göra att tigga annonser, och utan den inkomstkällan skulle tidningen icke hafva "burit sig"; och det är lika tråkigt att tigga prenumerationsafgifter af likgiltiga prenumeranter. Detta tage endast den skyldige! Vi tycka oss ock sakna det bistånd, som är nödigt för att fylla tidningen med godt lässtoff. De äro ock snart räknade, som gjort något nämnvärdt för tidningens spridning.

Emellertid vill jag icke sluta med tidningen utan att först rådfråga de ärade läsarna och inhämta deras opinion. Därför, *en hvar, som önskar, att Columbia skall lefva, och som vill förnya sin prenumeration vid förfallotiden, ombedes vänligen att per brefkort (postal card) under-rätta mig därom före den 25:te nästa november.* I december-numret skall upplysas, huru många som svarat, och om antalet är stort nog för att berättiga Columbias fortsättande. Adressen är 823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Skrif i dag — innan ni glömmet det! Beder vänligen

REDAKTÖREN.

* * *

En rättelse.

I Columbia-konferensens förliden vår utgifna "Minnes-Album" ha ett par ledsamma fel insmugit sig. I artikeln "Missionen bland våra landsmän på Columbia-konferensens område", sidan 106, nämnas fem pastorer såsom varande konferensens första missionärer. Pastor J. J. Hoikka har där af förbiseende blifvit utlämnad. Han upptog verksamhet bland svenskar och finnar i Astoria i aug. 1883. De första missionärerna voro således till antalet sex, och pastor Hoikkas namn bör komma i fjärde rummet.

I Coos Bay-församlingen i Marshfield, Ore., historik, sidan 40, heter det, att pastor P. Carlson var den förste skandinaviskt talande pastor, som besökte Marshfield. Åran af att hafva varit först på denna plats tillkommer emellertid pastor J. J. Hoikka. På hans uppmaning besökte den förstnämnde platsen sedan och stiftade församlingen.

Tillkännagifvande.

Enligt vid senaste årsmötet fattadt beslut skall Columbia-konferensen sammanträda till allmänt missionsmöte i Salemsförsamlingens kyrka i Spokane, Wash., onsdagen den 28 oktober 1903 kl. 8 e. m. Mötet öppnas med högmässogudstjänst och predikan af konferensens ordf.

Pastor Martin L. Larson inleder den teologiska diskussionen vid mötet öfver af honom i samråd med pastor loci valdt ämne.

Vid pastoralkonferensen föreläser pastor C. E. Frisk öfver ämnet: *Helgelsen i inskränkt bemärkelse.*

N. J. W. N. sekr.

Från Alaska.

Fast under-tecknad nu lämnat den för honom så kära Columbia-konferensen och fått sin arbetskrets anvisad uppe bland bergen i högan nord, torde det ändå icke nekas honom att genom konferensens budbärare "Columbia" sända en hälsning till konferensens pastorer och vänner i gemen.

Tack för alla angenäma stunder, vi haft tillsammans omkring Guds ord vid konferens- och missionsmöten samt andra tillfällen! Tack för den mig där och vid andra tillfällen bevisade brödrakärleken och uppmantran! Herren låte alltid detta sinna blifva rådande inom konferen-

sen bland brödrakretsen, att "en hvar vinnlägger sig om att bevara andens enhet genom fridens band," Ef. 4: 3, att Kristi församlings ursprungliga prägel måtte mer och mer framstå: "Ett hjärta och en själ."

Nu först några efterhämtningar från synodalresan och från det gamla missionsfältet, sedan några nyheter från det nya missionsfältet.

Det var i sanning dyrbart och uppfriskande för mig att få göra denna resa östernt och besöka det för mig så kära, lärerika och uppbyggliga synodalmötet, där kärlek, frid och endräkt kännetecknade det hela. Äfven då tankarna delade sig någon gång, var det dock för samma sak man nitälskade: Guds ära och hans rikes fromma.

Icke minst uppmuntrande var det att på hemfärden få i hast göra en afstickare här och där i olika delar af landet, norr ut till Dakota och söder ut till Californien och där få möta släktingar, vänner och syskon i nåden. Det är trosstärkande, ja, vederkvickande till både kropp och själ, och man känner sig föryngrad ett tiotal år.

Sent skall jag glömma den kärlek och uppmuntran, jag rönte i San Francisco, Templeton, Portland, Powell Valley, Tacoma och Seattle. Ja, skall icke Everett nämnas? Jo visserligen: vi längtade ömsesidigt att få återse hvarandra. Jag står i skuld till alla — Gud löne och välsigne, såsom endast han det kan!

Efter hemkomsten kändes det ömsesidigt svårt att tänka sig skola lämna det så kärvordna Everett, då församlingen därstädes ännu icke fått någon egen lärare, som kunde fylla tonrummet. Jag nödgades därför vidare stanna trenne söndagar för att ordna litet för församlingens stundande vakans. Under tiden hade vi kvinno- och ungdomsföreningsmöte och fattade där sådana beslut, som voro af behöfven påkallade. Kyrkostyrelsen hade också möte, där beslut fattades att söndagsskola och gudstjänst hållas söndagligen, då en af församlingsmedlemmarna, en af styrelsen utsedd man, föreläser någon god, kort predikan. Äfven beslöts att inbjuda pastorerna M. L. Larson i Seattle och C. E. Frisk i Tacoma att växelvis gifva ett besök i månaden under vakansen. Styrelsen lofvade äfven att framdeles infria sitt löfte till konferensen.

Den 21 juli på aftonen höll åter den verksamma kvinnoföreningen en så kallad "ice cream social", som var väl lyckad. Ett godt och omväxlande program, skön sång särskildt af manskören. Nettobehållningen belöpte sig till \$15.65.

Söndagsaftonen den 26 juli hölls afskedspredikan för en stor skara åhörare. Samlingslokalen var af omtänksamma hufuden, kärleksfulla hjärtan och verksamma händer fint dekorerad. Efter predikans slut sjöng manskören en sång till Herrens ära. Under det pålysningarna utfördes, öfverraskade församlingen sin lärare genom att diakonen J. M. Anderson frambar och öfverlämnade åt honom, å församlingens vägnar, ett paket, som innehöll en kärleksgård och ett litet minne. Genom öfverraskningen höll mottagaren på att förlora fattningen, men sökte dock att på bästa sätt uttrycka sitt hjärtas tack. En blandad kör sjöng nu Hemlandssången 169. Därefter sades farväl åt församlingen. Apg. 20: 30 gafs som tänkespråk. Välsignelsen uttalades och högtiden avslöts med att gemensamt sjunga Hemlandssången 308. Det kändes bäst vid afskedsstunden, med hvilka band man är fästad vid hvarandra.

Vid hemkomsten till mitt rum måste ju paketet undersökas för att få innebörden utrönt, och se, det innehöll en silfverpjes, en skrifbläckbehållare (inkstand), i form af en kräfta. Den tanke, som slog den nyfikne för pannan, var: betyder detta, att du hädanefter skall gå kräftgången? Gud förbjude det. Dessutom innehöll paketet äfven en guldpenna med guldskaft (gold fountain pen), ett kärt minne. Mottagaren förstår församlingens vink: skrif snart, skrif ofta! Haf tack, kära församling, och åter tack!

Först på tisdagsmorgonen den 28 juli blef eder ringe tjänare färdig för resan och lämnade Everett med morgontåget för Seattle. Vistades den öfriga delen af dagen tillsammans med min dotter i pastor M. L. Larsons hem och en stund ute i staden. Tack för kärleken och gästvänligheten, vi båda där rönte.

Klockan 11 på natten lade ångbåten Dolphin ut från land, och så bar det af mot Alaska. Efter att hafva befallt sig i Guds hand gick man till hvila och sof lugnt, till dess morgonsolens strålar lyste in genom fönstren, och se, då vaknade man

uppe vid den bergiga britiska gränsen. Hela naturen var storslagen, både öfver, under och omkring oss. Ju högre åt norden vi kommo, desto mer majestätisk och underbar framträdde naturen uti de olika formationerna. Psalmistens ord stodo lefvande för mitt sinne: Stora äro Herrens verk, värda att begrundas af alla, som hafva sin lust i dem. Ps. 111: 2. "Ja, underbara äro dina verk, min själ vet det väl." Resan var i det hela rätt angenäm, blott en dag var väderleken något kall, blåsigt och ruskigt, så att man icke kunde vara på däck. Den tredje dagen fingo vi ligga för ankar en åtta timmars tid, medan de på prämar aflastade en mängd varor och 25 man. Sedermera voro vi hindrade af lågt vatten och dimma, så att vi icke hummo fram så fort som beräknadt var. Men vi ledo dock ingen brist, vi hade god passning, god och mycken mat, ja, den smakade förträffligt.

På lördagskvällen den 1 augusti något öfver kl. 7 voro vi i Douglas City, Alaska, målet för min resa. Främlingen landsteg och tog in på hotell Hemter, det bästa i staden, men fick åtnöja sig med ett rum utan fönster, blott ventilfönster öfver dörrarna. Främlingen mediterade: skall jag ingen utsikt få i Douglas — alltjämt i mörker? Nej, "för den rättfärdige går ljus upp i mörkret, af den nådige och barmhärtige."

På söndagen hyrdes en tillfällig samlingslokal för \$3, dit vårt folk inbjöds på aftonen omkring Guds ord, då omkring ett 40-tal personer voro tillstädes. Under veckan blef det att söka få en permanent möteslokal, och efter mycket spring och arbete lyckades det att få en sådan, som vi få begagna hela söndagarna och fredagskvällarna för \$8 i månaden. Söndagsskola ha vi kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m. och gudstjänst på kvällen. Någon gudstjänst på förmiddagen är ej tänkbar, ty i grufvorna arbetar man alla dagar lika. Därtill har man nattskifte hvarannan söndag, så på tvenne veckor kunna icke männen vara med på gudstjänsterna, äfven om de så önskade. Äfven husmödrarna hållas härigenom i ständigt arbete och tvång.

Det är således under mycket säregna förhållanden och stora svårigheter man här har att arbeta på missionsfältet. Mycken själförsakelse,

vishet och stort tålmod fordras. Dock hvad betyder det, blott Gud har ställt enom där! "Gud är den, som tålmod och trösten gifver." Kan blott Guds rike uppbyggas och själar vinnas för Herren, så är det värdt all uppfostring. Man får så på en förhoppning, och "Gud är den, som växten gifver."

Söndagen den 9 började vi söndagsskola här för första gången med 18 barn. Förliden söndag den 16 hade den förökts till 26. Gudstjänsterna de tvenne sista söndagarna voro besökta af omkring 50 personer.

En kvinnoförening bestående af 9 medlemmar organiserades den 12 dennes. Det är blott början; vi vänta, att den skall fördubblas snart. Dess mål är att arbeta för befrämjandet af Guds rike i allmänhet, men särskildt för att få till stånd en svensk luthersk församling på platsen. Herren vare innerligt tack för hvarje litet framsteg, som göres.

Väderleken här de tvenne sista veckorna har varit den mest utsökta.

Främlingen har genom Guds nåd lyckats få ett treffligt rum med nya möbler i ett nytt hus, där han har utsikt öfver mer än halfva staden, sundet och de höga bergen med de hvita hjässorna. En ständig påminnelse om Davids 121 psalm: "Jag lyfter mina ögon upp till bergen, ifrån hvilka min hjälp kommer."

Äfven denna fråga har mer än en gång uppstått i främlingens bröst: måne människohjärtan här uppe äro lika vilda, stolta, hårda och kalla som de omgifvande bergen i den vilda naturen? Om så, måtte då Herren få infria sitt löfte genom profeten Hes. 36: 26, 27.

Dyre kristna vänner, I som fått bönen anda, bedjen för främlingen och för hans arbete här, att det icke måtte vara fåfängt i Herren, utan att denna ofvan nämnda välsignelse måtte komma vårt folk på denna plats till del!

Det beder eder ringe

J. A. LEVIN.

ANM. Denna skrifvelse var ämnad för sept.-numret, men kom tyvärr för sent. Red.

En ungdomsförenings mål.

Tal till ungdomsföreningen i Troy den 22 augusti.

Detta ämne är ganska viktigt. Hvad arten af en ungdomsförenings

mål är, beror på från hvilken synpunkt man betraktar föreningen. Om man betraktar den såsom en sammanslutning af ungdom i allmänhet eller såsom en förening af kristlig ungdom, så måste med nödvändighet målet blifva olika. En kristlig ungdomsförening har uppenbarligen ett högre och ädlare mål för sin verksamhet än en af världslig ungdom bestående. Ibland oss är benämningen "ungdomsförening" liktydig med kristlig ungdomsförening, ty den består väsentligen af församlingen tillhörig ungdom. Vid behandlingen af vårt ämne kan det därför endast komma i fråga att söka framställa, hvad som bör vara en kristlig ungdomsförenings mål.

Alltså, hvad är en ungdomsförenings mål, och huru kan detta uppnås? Ty vi hålla före, att man icke skulle känna sig tillfredsställd med att blott få anvisning på hvad målet är, utan att tillika medlen för dess uppnående påpekades.

En ungdomsförenings mål bör vara högt. Då vi tillhöra så väl tiden som evigheten, så är det uppenbart, att vårt mål bör omfatta båda dessa områden. Vår verksamhet till befrämjande af vår timliga tillvaros högsta goda bör syfta på beredelsen för åtnjutande af ett motsvarande godt i evigheten. Till vår intellektuella och sedliga människa böra vi söka komma till en så hög grad af utveckling och fullkomlighet som möjligt, och detta kan ske endast då, när vi följa den store Mästarens uppmaning: "Söken först efter Guds rike och hans rättfärdighet." Vi ville därför framställa saken så: En ungdomsförenings mål bör vara de enskilda medlemmarnas lyftning och förädling i andligt, sedligt och intellektuellt hänseende. Efter måttet af denna lyftning och förädling mätes människans lycka, d. v. s.: ju mera fullkomlighet i dessa stycken, desto större lycka och sällhet, ty hon är så mycket närmare sitt ursprung — Skaparen.

Kanske någon tycker, att vi skulle ha anvisat främsta platsen åt den intellektuella människans utveckling. Till svar därpå vilja vi blott hänvisa till de nyss anförda orden af vår Frälsare, och hans utslag borde vara allom tillfredsställande. Det ena bör man göra och det andra icke låta, och en kristlig ungdomsförening bör väl icke vara tvehgse om

hvilken ordning den skall följa i sin verksamhet.

Då vi nu hafva bestämt någorlunda, hvad en ungdomsförenings mål bör vara, vilja vi ock söka påpeka medel och sätt för dess vinnande af de enskilda medlemmarna och därmed äfven af det hela. Härvid kan först fastslås den sanningen att, såsom på intet område i lifvet något vinnas utan allvarlig och hedlig sträfvan, så icke heller här. Det gäller ifrigt och ihärdigt arbete, ty "ingen krönes, utan att han har redligen kämpat."

Det gudomliga ordet säger: "Öfva dig själf till gudaktighet. Ty den lekamliga öfningen är till lifet nyttig, men gudaktigheten är nyttig till allt och har löfte om detta lifvet och om det tillkommande." Dessa ord äro mycket sägande. Det kanske är icke så lätt att tro dem, som man i hast vid ett ytligt betraktande kunde tänka. En ungdomsförening må icke förgäta att behjärta sina medlemmars andliga goda. Den del af dess program, som innefattar Guds ords läsning, bön och sång, är icke den minst viktiga. Däri borde alla af hjärtat deltaga, och det borde anslå tonen, som genomgår det öfriga. Det väsentliga medlet vid vår andliga fostran är Guds ord. Detta må icke vare sig af föreningen som ett helt eller af de enskilda medlemmarna gifvas en underordnad plats. Jag fruktar dock, att i detta afsende är åtskilligt öfrigt att önska; vi äro tyvärr allt för glömska af hvad som framför allt tjänar oss till största nytta. Det vore högligen önskvärdt, att i alla ungdomsföreningar vissa möten regelbundet helt och hållet ägnades åt bibelsamtal och bön till medlemmarnas uppbyggelse. Välsignelsen däraf skulle icke uteblifva. Sinnet upptages så mycket af det, som hör mera till den yttre människan, att det vanligast är tomt på alla högre och ädlare tankar. Men lika viktigt som det är att gemensamt öfva dessa stycken, är det ock att de enskilda medlemmarna göra det. Det var till en enskild Paulus ställde förmaningen att öfva sig till gudaktighet.

På ett annat ställe heter det: "Allt hvad I gören med ord eller gärning, det gören allt i Herren Jesu namn." Genom detta ord betonas bönen vikt, hvilket för öfrigt sker på många andra ställen. Guds ord och bön, hvilken kraft och välsignel-

se ligger icke däruti! Att äga en frisk och sund kropp är någonting oskattbart, men af ännu mera oskattbart värde är en frisk och sund själ, eller med andra ord: att hafva andligt lif i tron på Guds Son. Om dettas förvärfvande, ägande och fostrande borde vi alla både enskildt och gemensamt såsom om intet annat beflita oss. Upp därför, alla I slappa händer och maktlösa knän, och faren efter det, som medför eder högsta sällhet! "Gudaktigheten är nyttig till allt." — Med det här antydda om andlig öfning halva vi naturligtvis icke alls velat säga, att församlingen är öfverflödigt. Vare det långt därifrån.

Vårt förstånd, vår intellektuella människa, både kan och bör utvecklas, och det är en hvar oafvisliga plikt att icke låta något tillgängligt medel blifva obegagnadt. En ungdomsförening förglömme ej att vederbörligen behjarta detta. Våra tankutbyten i diskussioner och debatter äro därvidlag ägnade att tjäna ett godt ändamål. Tankeförmågan skärpes. Därigenom inbringas ungdomen nya tankar, och man får ständigt göra nya iakttagelser och erfarenhetsrön. Man lär af hvarandra och ens synkrets vidgas följaktligen. Det är väl icke lassvis eller ens pundvis man tillägnar sig, men litet i sänder, och genom ihärdighet blir behållningen ganska stor med tiden. Om man dessutom väl förberedde sig för dessa öfningar, blefve vinsten naturligtvis större. Vidare kommer det på ens lott att lära sig deklamationer eller hålla tal. Båda äro goda öfningar. Den största vinsten af inlärdas stycken får man, om man lär sig dem icke blott mekaniskt, utan söker göra till sitt eget, verkligen tillägna sig, det sålunda inlärdas innehåll. Allt för många glömma bort att tänka på sin egen nytta i detta hänseende. Stycket läres bara som en plikt, och om man kan orden, så är man belåten. Den, som icke blott väl lärt orden, utan assimlerat innehåll, kan naturligtvis också med mera värma och eftertryck föredraga det för åhöraren, hvarigenom den gemensamma nyttan blir så mycket större. Det borde väl icke behöfva påpekas, att man bör lära sig endast goda stycken. Den, som påkallas att hålla ett tal eller skriva en uppsats, erbjudes därmed ett ypperligt tillfälle till förkofran. Här blir arbete med att leta upp ämne

och ännu mer arbete att samla och ordna material samt skriva talet eller uppsatsen, hvilket allt skall visa sig synnerligen inkomstbringande för den intellektuella människan. Vidare är det högst vinstgifvande att läsa goda böcker. På den varan lider man icke i våra dagar någon brist. Värdet af ett omsorgsfullt valdt bibliotek kan ej gärna öfverskattas. Hvarje ungdomsförening borde äga ett väl försedt sådant. Och föreningens medlemmar böra flitigt begagna detsamma. Böckerna göra alls ingen nytta i hyllorna! Det må ju äfven erinras, att man icke bör läsa en bok blott för att så fort som möjligt hinna till en annan! Behållningen blir då skäligen klen. En bok, som är värd att läsas alls, är värd att läsas väl. Man läse således med eftertanke, för att komma ihåg, för att behålla. Föreningen må äfven draga försorg om att musikens sköna konst öfvas. De musikaliskt begåfvade försumme icke att uppöfva denna gåfva. Vi veta alla, huru de, som känna densamma, prisas och berömmas musiken för dess upplyftande makt öfver människan.

Men icke bör man uteslutande odla förståndet. Det bör ihågkommas, att ens sedliga människa är af fullt lika stor betydelse som den intellektuella. Goda seder och ett rent hjärta äro kostliga pärlor, och en ungdomsförening må ej uraktlåta att besinna detta. Hvad är nu härvidlag att göra? Med hänsyn till mötena må sägas, att hvarje medlem bör anse det som sin oafvisliga plikt att vid hvarje möte närvara, om ej verkliga hinder föreligga. Det är i sin ordning, att en hvar infinner sig i tid för mötets öppnande. Det är mycket dålig sed att komma, sedan mötet kortare eller längre tid fortskridit. Likaledes må föreningen lägga vikt vid att dess medlemmar iakttaga ett städadt uppförande under mötets fortgång. Personer, som hviskande samtala med hvarandra eller på annat sätt störa mötet, ådagalägga stor brist på själfrespekt och icke mindre brist på aktning för de öfriga medlemmarna och för föreningen såsom ett helt. Den, som blifvit tillsatt att föredraga en deklamation eller att uträtta något annat, söke efter bästa förmåga att punktligt och troget utföra det sålunda erhållna uppdraget. För den, som vill framåt i lifvet, duger det icke att halfhjärdadt ursäktas sig inför de svårighe-

ter, som visserligen skola förr eller senare inställa sig. Oftast äro emellertid dessa svårigheter icke på långt när så farliga, som man kanske inbillar sig. Äfven böra medlemmarna ordentligt erlagga den bestämda månads- eller kvartalsafgiften. De här nämnda stycken kunna ju synas vara ganska obetydliga, men betraktar man dem närmare, ter sig saken annorlunda. Såsom man förhåller sig i små ting, så gör man nog också i det som större är. "Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i mycket, och den som är orättfärdig i det minsta, han är ock orättfärdig i mycket," säger vår Frälsare. Slapphet och vårdslöshet i lifvets småting bevisar tillvaron af en betänklig brist hos människan.

För en ungdomsförening är det ock angeläget, att dess medlemmar städse söka ungänge med det bästa sällskap. Inom föreningen antagas alla vara mönstergilla, och inom den samma bör endast sådant förekomma, som öfvar ett hälsosamt inflytande. Om man då utom föreningen är likgiltig med hänsyn till sitt sällskap, så kan mycket snart det goda, som man inom densamma erfärit, fördärfvas. Mer än vi i allmänhet tro äro vi mottagliga för intryck af dem, med hvilka vi umgås: vi blifva dem snart lika. Detta gäller i all synnerhet om unga personer. Och emedan vår natur är syndig, mottaga vi fortare intryck af det onda. Så mycket nödvändigare är det att vara på sin vakt däremot och i stället söka förädlade sällskap. Förut antyddes något om att läsa goda böcker. För den sedliga karaktärens bildande och stärkande har sådan lektyr mycket stort värde. För kraftigt kan icke varnas för den osunda, sedligt förpestade litteratur, hvaraf det finnes en så stor uppsjö i världen. Bland det bästa på litteraturens område i antydt syfte torde lefnadsteckningar öfver verkligt store män böra anses. Främst står Jesu lif, sådant det är tecknadt i de heliga evangelisternas oförlikneliga berättelser. Det gäller att bevara hjärtat, den sedliga karaktärens källa, rent. "Bevara ditt hjärta med all flit, ty därutaf går lifvet." "Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud."

Vårt mål är högt och stort: det gäller vår inre människas allsidiga utveckling i det goda till högsta möjliga grad af fullkomlighet här i lifvet, så att vi blifva sanna människor.

Men det yttersta målet är vår slutliga fullkomliga härliggörelse hos Gud i himmelen. Det oändligt sköna och saliga i detta mål kan vår tanke icke fatta här, men när vi med förklaradt öga få skåda detsamma, skola vi förvånas öfver att vår sträfvan efter dess vinnande var så ytterst svag. Och det skall blifva oss ett evigt tacksägelseämne, att vi af Guds barmhärtighet ändock hunna fram.

Gud välsigne våra ungdomsföreningar! Må de städse besjålas af rätt nit om medlemmarnas sanna välfärd. Må de sträfva efter det goda, härliga målets uppnående!

Två och en half million barn utan skolundervisning. Hvar? Icke i Af-

rika, utan i Förenta staterna. President Dabney vid statsuniversitetet i Tennessee har sammanställt följande: År 1900 hade staterna söder om Potomac-floden i rundt tal 16,400,000 invånare, däraf 10,400,000 hvita och 6,000,000 negrer. Af de i skolären befintliga barnen voro 3,981,000 hvita och 2,430,000 färgade, tillsammans 6,401,000 barn. Hvad gjordes i södern för dessa barn? År 1900 gingo blott 60 procent af alla dessa barn i skola, hvarför 2,500,000 barn uppväxt utan all uppfostran. Af de i skolrullorna uppförda barnen besökte blott 70 procent skolan regelbundet; således gingo blott 42 procent af de i skolådern befintliga barnen i skola. Hälften af negerbarnen stannade borta från skolan. Af de hvita barnen lära sig 20 procent hvarken att läsa eller skriva. Och hur illa skall det då icke stå till med dessa barns undervisning i religion?

ETT LIBERALT ANBUD som ej bör försummas!

AUGUSTANA fritt till nyåret!

på så sätt, att alla, som nu till oss insända \$1.50, erhålla tidningen för den återstående delen af innevarande år (1903) och hela nästkommande år 1904.

Många af vårt folk, som ännu icke tillhöra Augustanas läsekrets, älska säkerligen att läsa en god kristlig tidning, och önskan att bereda alla sådana ett tillfälle därtill har föranlett oss att framställa detta frikostiga anbud.

Alla sanna samfundsvänner önska, att AUGUSTANA, synodens egen tidning vore mera allmänt spridd i alla delar af vårt vidsträckta fält, och skola säkerligen komma oss till hjälp att uppnå det önskade målet.

AUGUSTANA FRITT TILL NYÅRET är det liberala anbud, som säkerligen skall hälsas välkommet af alla dem, som arbeta för tidningens spridning i olika delar inom vårt samfund, ty genom detta anbud skall arbetet betydligt underlättas.

AUGUSTANA har en viktig mission att utföra i vårt samfund, en mission som af ingen annan tidning kan utföras, äfven om de försöka det, och för den skull böra alla samfundsvänner samverka att få den så allmänt spridd som möjligt, på det att dess välsignelserika inflytande må komma hela vårt folk till del.

Skall en sund samhällsöfversikt, en sann samfundsanda och ett rätt nit för vårt eget samfund med alla dess viktiga inrättningar bibehållas och ännu mera stärkas, så är det nödvändigt, att samfundets officiella organ ännu mera allmänt läses af vårt folk.

AUGUSTANA är ju välkänd, ej blott för sitt bestämde och rikhaltiga program och sin fasta hållning utan jämväl för sitt omväxlande innehåll. Utan gensägelse är hon den största och innehållsrikaste kyrkliga tidning som utgifves på svenska språket.

Nu är rätta tiden att prenumerera. Nu är rätta tiden att laga in med tidningens spridning; ju snarare det sker ju lättare går det.

Samma villkor gäller äfven AUGUSTANA JOURNAL, så att de båda erhållas från nu till 1 jan. 1905 för det ytterst billiga priset af

\$2.00.

Det vanliga prenumerationspriset är:
För helt år \$1.75
För helt år i förskott \$1.50
För halft år \$1.00
För helt år till Sverige \$2.25

AUGUSTANA JOURNAL, synodens engelska organ, och AUGUSTANA tillsammans för ett år \$2.00.

LUTHERAN . AUGUSTANA . BOOK . CONCERN
ROCK ISLAND, ILL.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG

Kontorstimmar:
10—12 f. m., 3—4 och 7—8 e. m.
Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce
Building öfver Malstrom Bros. apotek.
TACOMA, WASHINGTON

Biljett-

kopare!

SPARA PENNINGAR

Genom att försäkra eder om biljetter från Skandinavien nu (gillande för ett år), ty priserna komma snart att stegras.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representera alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linie, öfver hvilken eder passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registrerad brev till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifva regelmässigt underrättade pr telegraf om eder passagerares afresa och ankomst, och kunna vi således gifva eder nöjaktig underrättelse om ankomsten och bespara eder mycket obehag, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vänner.

Kom ned på kontoret, eller skrif eller telefonera, och skall det städse vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda eder.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528. Seattle, Wash.
Independent Phone: 528.

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek.

Droger, Kemikalier och Toilett-artiklar.
Recepts fyllande en specialitet.

Telephone James 141.

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash

CARL MILLS American Meat Market

902 Tacoma Ave., Corner 9th St.

Dealer in Fresh, Salt and Smoked Meats, Chickens, Turkeys and all kinds of Poultry dressed to order. TACOMA, WASH.

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale
...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - - IDAHO.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, - - - IDAHO.

D. H. HOLMAN

✻ DENTIST ✻

Teeth extracted without pain by use of
local anæsthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, - - - IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block,

MOSCOW, - - - IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas vidlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. E. Payne, kassör.
Warren Trust, v. Orca. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

The Golden Rule

Everything in

Dry Goods and Clothing

at the lowest possible price.

MOSCOW, - - - IDAHO.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpor, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, - - - MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats

Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, - - - Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER OCH STOVAR.

MOSCOW, - - - IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, - - - IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Frukt-
ter, Grocerier och Konfekter.

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollarn är Er.
Insätt Edra besparingar i SPOKANE
& EASTERN TRUST CO:S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefstäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband... \$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart. \$1.25
... Do, klotband \$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välsktb. \$1.50
... Do, Läderband \$1.75
... Do, Morocoband med guldsnitt \$2.25
Rosenins' Beträktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
... Do, Läderband \$1.75

Kataloger gratis.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

.... OPTIKUS ....

Spicer Block. - - - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not **Frank**
keep time, take **Kelly**
them to

Browne Block - - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högata kontanta pris betalas för biff,
fäsk, färskött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.